

ಫುಲ್‌ಸ್ನೈಪ್, ಕಾಮಾ ಕೂಡ ಚೇಂಟ್‌ಲ್ಯೂ. ಹೆಂಗ್ರಿ ಕೇಳೋದು?“ ಎಂದು ನಮಗೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಭಾವಣೆ ಬೆತ್ತು ದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಭಾಂಗಣವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರಿಂದ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ಕಲಿಯುವುದು ಬಹಳ ಇದೆ.

ಉಂಟೆ ಮನರಂಜನೆ ಸಿಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಇಟ್‌ಮೈಂದರೆ ಅತಿಥಿಗಳ ಪರಿಚಯ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ನಿರೂಪಕ ನನ್ನ ಮೇಲಣ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ‘ಶ್ರೀಯುತರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮಾಡುವುದಲ್ಲಿ ಓದಿಸ್ತಾರೆ. ಸುಂದರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರಿತಾರೆ. ಸುಭಗವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಕಸ್ತುರಿ ಕನ್ನಡ ಕೇಳ್ತೂ ಇದ್ದೆ ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೀಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು. ಅದು ಹೋಗಳಿಕೆಯೋ ತೆಗಳಿಕೆಯೋ ಅರಿಯದೆ ಕಂಗಳಾದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕಯೋಬ್ಬರು ಯಾರರೂ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಖಾತೆಗೆ ಜಮಾ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರವರು ಯಾರೂ ಅವನ್ನು ಓದಿಲ್ಲವಾಗಿ ತೆಪ್ಪಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ‘ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಉಸ್ಕಾನ್‌ಬಿ ವಿಶ್ವಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರು’ ಎಂದಾಗ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ‘ಕ್ರಿಮಿಸಿ ನಾನು ಹೈದರಾಬಾದನ್ನೇ ನೋಡಿಲ್ಲ’ ಎಂದೆ. ‘ಸ್ವಾರ್ಥ ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಓದಿರಬಹುದು ಅಂತ ಉಂಟಿಸಿದೆ. ಆದರೇನಾತು ತಗ್ನಾರಿ. ಅದೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಶ್ವಿವಾಲಯವೇ’ ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಒಂದು ಪರಿಚಯ ಭಾವಣ ಜನಾಪ್ತಿ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಜಲಪಾಠವಿದ್ದ ಕಾರಣ, ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿದಂತೆಯೂ ಆಯಿತು ಎಂದು ಭಾವಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಭೋಳೆ ಸ್ವಭಾವದ ಹಿರಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಕಮ್ಮುಯಿಲ್ಲದ ಅರಾಜಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯುತರು, ನನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಂಧ ಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ನಡವೇ ‘ಅತಿಥಿಗಳು ಶ್ರೀತನಾಮರಾದ ಕಾರಣ ಪರಿಚಯದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೀನ್ನರು ಅವರ ಬಿಟ್ಟಮ್ಮನ್ನು ರಾದ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹಿಂದು ಮುಂದರಿಯದೆ ಮಾರಮ್ಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಕೇಳಣಂತೆ ನಾನು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದೆ. ಗೇಟನಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯ ಶ್ರೀಯುತರು, ತಮಗ ವೇದಿಕೆ ಹತ್ತುದಂತೆ ಘಿತೂರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ತೀನಿಪಾಲರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೂ ಅಹವಾಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಕೆರೆ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಹಾರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಸೆ ನನಗಿತ್ತಾದರೂ ಇದೇನೂ ತಟವಟೆವಿದೆಯೆಂದು ಹುತಾರಾದೆ. ‘ನಾನೆವ್ವದಾರಾ ಗೆಸ್ಟ್‌ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಡಿ’ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಕುವಿನಂತೆ ನನ್ನ ಮೂತಿಗೆ ಹೊಬೆ, ‘ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಭಾವಣವಿಲ್ಲದೆ ಅದೆಂಗ ಘಂಟ್‌ನ್ ನಡಿಯತ್ತೊ ನೋಡ್ದುವಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇರೆಹಾವಿನಂತೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾದರು. ನನ್ನ ಚಾಲಕನು ‘ಸಾರ್ ಗಲಾಟೆ ಆಗ್ನೇ ಲಕ್ಷಣ ಇದೆ. ಟ್ರಾಕ್ಸಿಗೇನಾದರೂ ಜವಿಂ ಆದರೆ ಮಾಲಕ ಪಗಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟ ಮಾಡ್ತಾನ್’ ಎಂದು ಮುಖಿ ಚಕ್ಕಿದ್ದು ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಧೈಯ ತುಂಬಿ, ಹೇಡಿಯಂತೆ ರಣಂಗ ಬಿಟ್ಟು ಓಡದೆ, ದೇವರಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗಲಿ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಮನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಳೆವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ.

ವೇದಿಕೆಯೇರಿ ವೃಕುಪುಕು ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದ ಜೀವ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಭಾಂಗಣದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿನೋಟ ಬೇರುತ್ತ ಬಂದೆ. ಮೊದಲ ಸಾಲಿನ ತುದಿಗೆ ಭಾವಣದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಲಟ್ಟಿಂಗೆ